

DEBRECZENI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:				A szerkesztésért felelős		Szerkesztőség Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)	
Helytlen		Vidékre:		Kutasi Imre		Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona	kiadó s laptulajdonos		Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel	
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "				
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "				
Egy órára	1 "	Egy hónapra	2 "				

Rossz idők.

Budapest, április 3.

Rossz idő az olyan idő, mikor április 1-ére fehér hótakaró borítja a földet.

A szegény ember kimerülve a fűtőszert ellen való harcban, méltán elkese-redekhetik a szelek és vizek fő fő ura ellen.

Rossz idő az olyan idő, a mikor a tavaszi árvízveszedelmek kárát ki sem he-verve, azon sebesülten nézi a gazda, hogy nő minden folyó s hogy usznak el las-sankint vetései.

Rossz idő az, mikor akármerre né-zünk csak általános és részletes drágulást találunk; az állam emeli adóit, a város az egyház szorongatja jövedelmi krajczá-rai, emelkedik mindennek az ára, csak a szegény ember munkájának nem. Pedig a szegény ember munkája az értékmérő, nem pedig az arany, nem az ezüst, sem a pa-piros. A szegény ember munkájára van építve az egész világ. Ha ez annyit egy napi munkával nem keres, a mennyit maga és a családja megesszik, akkor deficziiben van a világ.

Rossz idő az, mikor a vállalatok ki-gyókövet fujnak és egyszerre két nagy dolgot művelnek: felemelik a czikkék árát és leszállítják a munka bérét. Rossz idő ez, rossz és veszedelmes!

Rossz idő az, mikor marakodnak a politikusok, még az egypton levők is, mi-kor marakodnak a felekezetek, még az egy-

hiten levők is, marakodnak az emberek, még az egy anyától származók is.

Szegény burokról nem is szólunk. rájuk köszöntött ám még a rossz idő! De mikor a rossz időkről szólunk fájdalom, nem kell kimenni a mi szép hazánkból, hogy anyagot találjunk.

Meghozza itt minden évszak a magáét.

Köszönjük az olyan tavaszt, mely árvizet ígér, tiszteljük azt a nyarat, mely választásokkal fenyeget, nem kérünk az őszből, mely hadsereg szaporításról vet előre árnyakat s a tél is elmaradhat, mely fokozott bajaival ezekre következik.

Redőket huznak ezek a kilátások minden komoly homlokra s letörnek az enyel-gések szavának hegyeit.

Egyhangu tanácsok fürkészik itt is, ott is, hogy mint lehetne segíteni va-lahogy?

A meddő tanácskozások mellett jobb-ról és balról a két véget járja az eszte-lenség tánczát; egyfelől a duhajkodó könnyelműség, mely léha tánczát gondo-latlanul járja; másfelől a megfeketedett keserűség, mely méreganyaggal dolgozik s a máért tűzbe és vérbe dobna a hol-napot.

Igy áll a világ szép Magyarországon, mikor az új század küldi első feltáma-dási ünnepét.

Minden, minden át van hatva attól a gondolattól, hogy az egész lejárt világra,

ugy ahogy van, a maga egészben rá-férne v a l a m i igazi, gy ö k e r e s fel-támadás.

—y.—a.

Széll Kálmán napja. Rég volt a tegnapi-hoz fogható, emelkedett, általános nagy sikerű napja a magyar törvényhozásnak. Széll Kál-mán miniszterelnök az appropriációs vita so-rán elmondott hatalmas, nagy beszéde osztat-lanul magával ragadta a Ház összes szabad elvű elemeit. Abban a tomboló lelkesedésben, mely megáradt folyam gyanánt özönlött a miniszterelnök köré, hogy tetszését, üdvözlét jelentse a nap hősenek, nemcsak a szaba delvű párt egésze, — hanem a liberális elle-n-z é k i á r n y a l a t o k is benne voltak. Ez a nap Széll Kálmán beszédének elemen-táris, minden eddig tapasztalt méreteket túl-lépő hatása ékesszóló, megdönthetetlen bizo-nyítéka annak a történelmi igazságnak: a ma-gyar politikában ma is változatlanul a szabad-elvűség az egyedüli állandó, megbízható, ösz-szefoglaló elem, melynek varázsszava előtt önként megnyílnak a legellentétebb párt-keretek zárai is.

Gyöngérszuró.

(Széll Kálmán állása. — Nemzeti ünnep. — Szégyen. — Virágvasárnapján.) —

Április hó 2.

Széll Kálmán állása megingott.

Ugy szólván minden vita nélkül szavaz-zák meg a felhatalmazási költségvetést.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA

ANYÁM LÁMPÁJA.

Már minden esőndes, néma itt,
Honnán kihozzuk a halottat,
Ki mit tudott emlékbe vitt,
Mind kérve, könnyek közt kopogtat.

Busan merengek itt el én,
Hová ujjászületni jártam,
Derű szállt egy szivből felém,
A mig vak éj várt a világban.

Megjött az est; szegény öreg
Cseléd behozza most a lámpát;
Jó asszonyáért kesereg,
A mig felhuzza méla lángját.

Szép esőndesen dereng a fény,
Miként ha ide-oda nézne,
És várna rád, te drága lény
S a fáradhatlan munkás kézre.

Hijába, nem mosolyg reád
Többé az égbe repent lélek;
Egy jó sziv és egy tiszta láng
Egymással oly sokat beszélhet!

Ha érkaezett kedves levél,
Hogy felderült, csapongva lángja!

De hogy ha jött gyászos szegély,
Remegni kezdett tán a lámpa.

Vagy jött a lap, jó-rossz híren
A jó agg gyorsan siklik által;
Mily idegen és mennyi rém!
Jer ócska könyv sok szép imáddal!

Ki képe ott? Mi tisztes agg...
Ez gyermeké, vidám, beszédes...
Hintsd arcaikra sугarad,
Agg szivnek még emléke édes.

Mikéntha kérnde engemet,
Ugy duruzsol, remeg világa...
Nincs e kérdésre felelet,
Keresem én is, de hiába.

Magadtól kérd' vén lámpa, hogy
Mit susog a rideg sötétség,
Ha lángod, olajad ki fogy
S körül rajong ezernyi rémkép.

Magad felelj, nem fáj-e, ha
Ellobban nyájas, szende fényed?
Lám, föl nem gyúl többé soha
Világa jó anyám szívének.

Te még lobogsz gyakran, sokat,
Mert megbecsüllek jó öreg te,
Az áldott, jó vonásokat
Rajzold fényeddel a szivembe!

Gáspár Imre.

Husvétkor.

(Nápolyi életkép.)

— Olaszból; Ifj. Komlós Artur. —

(Folyt. és vége.)

A környékbeliak a napnyugtára vártak, hogy Casaleba menjenek, ahol a kis utcák már fel voltak seperve. Előli a templom ajtajá-hoz virágfüzerek és fekete posztóval bevont pónák voltak helyezve, s a kávés ivópadká-ján hosszú sorban ragyogtak a poharak, nagy csomó rózsza és piros szegfű között.

Az ifju legények már kurjongattak; a kiknek dolguk nem volt, mind ide sereglettek a szük utakon. Köztük Gabriele, vadonatúj ruhában, duhajul félrecepott kalappal, nagy bottal a kezében, szivarral a szájában, elbiza-kodott arczifejezéssel. Folyton Posilipo felé nézett, mintha várna arról az oldalról valakit.

Végre kezdett gyűlni a nép tömege. Jöttek minden oldalról, öregek, nők, gyer-mekek, mindenki élénk színű ünneplő ruhá-ban, s a lenyugvó nap fényénél festői látványt nyújtottak.

A levegő trilláktól, mámoros daloktól visszhangzott, de midőn Casaleba fölértek, esőnd lett, mert már a templomban ki volt téve Krisztus.

A nagy tömeg sürgött-forgott, hőmpöly-gött, taszigálódott és morajlott, méhkashoz hasonlóan.

A leányok csaptak legnagyobb zajt ma-gas sarku cipőik kopogásával és csengőka-

Magyar szóval beszélve . . . az ily egyetértés biztos jele a bukásnak.

Nemzeti ünnep.

Ünnep? Igen, a boltok mind,
Mind kinyitva, tárva,
Csak a honfi koblek vannak
Egytől-egyig . . . zárva!

Ha a felekezeti kérdések annyira kiélesednek, hogy ezek ügyekeznek érvényesülni még a miniszteri tárczák betöltésében is, akkor rövid idő múlva megérjük, hogy minden tárczára egy katolikus, egy református, egy lutheránus és egy zsidóminisztert neveznek ki.

Hogy is mondta gróf Széchenyi István:

„Hazánk rutul el van darabolva pártfelek hitvallás, külön nemzetek s municipális alkotmányunk által. A pártfelek vagy 5 részre, a hitvallás tán 6-ra, külön nemzetek vagy 10-re, municipális alkotmányunk 52 re s így összesen 73 külön részre szakítják honunkat . . . E szomorú heterogeneitásban keressük a múlt idők viszontagságait, — a jelenkor szegényeit.”

Virágvasárnapján váltakoznak a színészek az egyes társulatoknál.

Milyen derék lenne, ha a politikai komédiások virágvasárnapja is elkövetkezne már.

Ámbár ő reájuk a választási nagypéntek vár . . . feltámadás reménye nélkül.

A fővárosi élet passziói után . . . a választási passzió ut. Ugy érdeklők, ez lesz-e a sorsuk!

Olaj Utó.

Az 1848-iki költségvetés.

(1848-1900!)

Most, amidőn a képviselőház végzett a költségvetés tárgyalásával, érdekes összehasonlítás esik az 1848-iki és a mostani költségvetés közt.*

Ma, a magyar állam saját költségvetésében 500 milliót követel évenként polgáraitól

* Kacsányi Kérd tanulmánya alapján.

czagásukkal. Kart karba öltve sétáltak fel-alá nyughatatlan csoportjaikból megszólások kekedtek mindenkire, — leszólták a kávék feleségét, aki francia módra akarta tagjait mozgatni és don Andrea szatócs hitestársa fölött is gunyolódtak, akin meglehetősen idétlenül állott a terjedelmes selyemruha és úgy nézett ki, mint egy léggömb.

Nannina magasra emelt fővel, büszkén járkált, — egész csapat fiatal leány vette körül.

Mikor a kávéház elébe értek, Gabriele épen játszott, de látva, hogy arrafelé tartanak fölállt és közeledett Nanninához.

Amint odajutott mellé, testén átfutott a vágyakozás okozta borzongás s aztán arra a gondolatra, hogy egy másik megfosztja őtet ennek a lánynak az ölelésétől, rossz kedélyhangulata majdnem dühöngésbe ment át. Nanninához fordult s gunyos és fenyegető hangon szólott:

— Most már meg lehetsz elégedve, hogy a katonád visszajött és szép szemeket vet rád. De ő nagyon ostoba, szegényke, hogy a te kezébe tette le életét.

A lány megértette a fenyegetést és hallgatott. Gabriele a szemébe nézett s némi habozást olvasván ki belőle, még nagyobb göggel folytató:

— Nannina, jól meggondold mit teszel és bárrai jut eszedbe, emlékezz reám.

Ő visszafojtott lélegzettel hallgatta e szavakat és amint Gabriele eltávozott, nagyot sóhajtott.

s ehhez még körülbelül 200 millió forintra rugó községi pótdó járul, tehát Magyarország adószolgáltatmánya 700 millió forintra rug. Nem érdektelen tehát visszatekintnünk a félszázad év előtti költségvetésre. Eljutottunk már az akkori összegnek több mint tizszeresére. Kossuth Lajos pénzügyminiszternek 1848. július—decemberére szóló költségvetése szolgáltat alapot az összehasonlításra.

Az 1848-iki félév költségvetését Kossuth 1848. július 18-iki kelettel terjeszti a Ház elé. Épen egy héttel történik ez a július 11-iki nagy beszédre, melyben Kossuth a 200,000 ujonczot s a 42 millió hitelt kérte. A Ház az ellenzék vezérének, Nyáry Pálnak lelkesült felkiáltására, kezét esküre emelve, egyhangulag kiáltá e szót: „Megadjuk!”

Megmondani azonban könnyebb volt, mint a pénzt előteremteni. Kossuth azonban előre gondoskodott, hogy ha a felhatalmazást megnyeri, a kölcsönt meg is kaphassa. Az osztrák bankkal már megalkudott, hogy 12 és fél millió forintnyi kölcsönt kaphasson, ezt az osztrák finanszminiszter azon feltétel mellett igéri meg, hogy Magyarország az olasz hadjáratban a császári háznak megadja a szükséges haderőt. Ezért volt kénytelen Kossuth ekkor szíve hajlama és lelke hő szabadságvágya ellenére — a rokonszenves olasz szabadságharc ellenére Magyarország közreműködését megígérni, ha az osztrák miniszterium az általa szított délvidéki rácz lázadást leszereli és Jellacsicsot leparancsolja. E 12 és fél millió forintból azonban 42 milliót nem lehet kivásalni, pedig ennyire okvetlenül szükség volt az 1848-iki békés viszonyok között is.

A félévi költségvetés 28 845.507 frtra rugott, a legnagyobb takarékoság mellett is. Mily nevetségesen csekély összeg ez ma, midőn a főváros évi költségvetése nagyobb ennél. És mégis mily aggodalommal áll elő a pénzügyminiszter, hogy e követelést előterjessze. Kinos gondoskodással fontolgatja, mi féle jövedelmei vannak az államnak, amiből fedezhesse a roppant összeget s a fenyegető

E közben beállott a szürkület, a nap utolsó arany és bíbor sugarait vetette a házak tetejére s az árnyék erősen kezdett szállni le, a dombvidék felől.

Lassan-lassan megszűnt az országúton a nagy gabalyodás. Kigyultak a falu petroleum lámpái és a nép esendben elvonult. Nannina is elindult hazafelé.

A posilipói ut mentén feküdt a ház, amelyben lakott, fák és szőlőskertek között.

Ahogy be akart lépni, megpillantotta Luciano-t, aki várakozott reá.

— Ah! jó estét Luciano — mondá — hol jár itten?

— Jó estét, Nannina, szólott amaz. Beszélni valóm volna, hallgasson meg. Arra kérem, — ismétlé könyörögve — hallgasson meg.

— Jó éjt, Luciano; már késő van és itthon várnak, mondá a leány szilárdan, majd beszélünk másszor. És bement a házba.

Luciano magára maradt a sötétben, megsebzett szívvel, és telve szomorú gondolatokkal, melyek kinzóan neheztedek agyára.

Szeretett volna sírni, torka összeszorult s szeme tüzből égett; szeretett volna futni, de lábai megmerevedtek . . . Tamaszt keresett, hogy el ne essék: a komor sötétség megdöbbenetette s rémitő szavakat suttogott neki; ez az egyedüllét a sir magányához hasonlított.

Oh, hova is lettek a kellemes, szép álmoképek, melyek benépesítették éjjelét, mikor a kaszárnya előtt, a hidegtől megdermedve,

hadviselés esetleges még nagyobb kiadásait. Az ország összes tiszta jövedelmei az 1847—8-ik évre a múlt évek számadásai nyomán csak 11,567.748 frtra tehetők. Ebből 1847. november elsejétől 1848. apr. 7-éig 6,531.480 frt folyt be. Ehhez járul még természetben adott katonai élelmezés, hadi adó és bányászati jövedelem; ezeknek tekintetbe vételével az ország a miniszteriumnak április havában történt hivatalba léptével a még hátralévő félévre nem remélhetett többet körülbelül 7 millió forintnál, mely a 28 milliótól ugyan távol állott. Az adón kívüli összes jövedelmeket a pénzügyminiszter 4,746.641 frtra számítja, ha minden bejön, ami várható. Ehhez járul a hátralékban levő és 1848-ra még esedékes hadi adó, mely 7,827.155 frtra rug. Erdély is visszacsatoltatván, onnan 2 milliót remél a pénzügyminiszter, — ezzel szemben esedik a lázadásban levő délvidék adója, be kell ezenkívül szüntetni egyes adónemeket, melyek a szabadság követelményeivel, vagy a méltányossággal, joggal össze nem férők, mint a milyen papi javadalom után szedett vár-erődítési adó, zsidók türelmi adója, a hivatalnoktól rendszeresen levont „tisztjellemi és nélkülözési díj“-ak stb. mit újra levontak a bevételekből. Le kellene még szállítani a só árát, mely félszázad óta állandó panasz tárgya volt minden országgyűlésen, de miután ez az ország jövedelmeit kerek három millió forinttal kevesbitené, pedig most ezer forint is számít, a pénzügyminiszter ezt a követelést lehetetlennek mondotta. Ezért hivatkozik költségvetésében a július 11-iki beszéd zármondataira, hogy „ha van e hazában egy sajtó kobel, mely gyógyításra s egy kivánság, mely kielégítésre vár, szenvedjen még egy kissé e sajtó kobel és várjon egy kissé a kivánság.”

E költségvetésben a kívánatok egyike gyanánt a sóár leszállítását mondja s megható ma olvasnunk azt az ékesszólást, a mivel a pénzügyminiszter az országot a felől iparkodik meggyőzni, hogy a só árának olyatén leszállításával, mely fontonként azt egy krajczárral

ört állott; csengő szerelmi dalai, melyek belehangzottak a mezők pusztaságába, s erőt adtak neki a fárasztó menetelés közben az augusztusi nap heve ellen és a szép lány, aki, mint egy látomány, szemei előtt csábító tánczot járt s ölelgette őt.

Most már mindennek vége: a szép álmok szerte fosztották, a szívét a kétségbeesés kerítette hatalmába. Ugy érezte, hogy meg kell halnia.

Lassan felocsudott s elindult; a lég telve volt a mezők illatával, a természet nyugodt volt, hang sem hallatszott. Kissé nekiüdült ettől, a szíve nyugodtabban kezdett verni s meggyorsította lépéseit.

Egyszerre, a fasor vége felé, az ut széléről neszt hallott, megzörrentek a levelek. Megfordult, hogy lássa, mi az? . . .

Ebben a pillanatban, alattomos tigrisugrással Gabriele a háta mögött termett; valami megvillant a sötétben és Luciano kiáltás nélkül, egész súlyával a földre zuhant . . .

A hold, mely akkor emelkedett a tenger fölé, hideg világos fényvel ragyogott rá a meggyilkolt holttestére s bevonta ünnepélyes ezüst sugaraival . . .

A távolban még hallatszottak a Gabriele gyors lépteit, aki futott az éj bizonytalan, félelmes sötétjében . . .

tenné elsőbba, az állam három millió frtot vonna el a hazától, a mely pedig most azt sehogyssem nélkülözheti.

Az ország költségvetése és adózása 1848 előtt november 1-től a következő év október 31-éig volt számítva, ez képezett egy adóévet. Az 1847-48-iki törvények, melyek a közteherviselést, azaz a nemesség megadóztatását is elrendelik, határozottan kimondják, hogy a nemesség adószolgáltatmánya csak 1848 novemberében kezdődjék el, addig pedig még adómentesek maradjanak a nemesek. Ez adó fejében a pénzügyminiszter tehát, — csak a két hónapra számítva — 1.098.811 fr. 6 s három tizenhatod krajczárt vesz fel, mely azonban csak novembertől kezdve esedékes. — Tehát új adónemeket kellett javasolni és a még ezentul is hiányzó összeget bankjegyek kibocsátása által felveendő lebegő államadóság útján fedeznie.

Ez új adónemek közt volt a jövedelmi adó (a tiszta bevétel 3 százaléka), a tőkepénzek megadóztatása (akkor veszedelmes és kivihetetlen adónem, de meg kellett próbálni) a külföldön távollévők megadóztatása és „pálinka-adót”, (azaz szeszfogyasztási adót) javasol Kossuth, hozátévén, hogy már „jelenleg is a kutatások s a naponkinti gyűlöletes gyámkodások rendszerét kerülni óhajtom és semmi oly adórendszernek barátja nem vagyok, mely a polgárok szabad életét örökös avatkozásoknak teszi ki.”

Bizony mindenkép kevésre rugott a várható bevétel a „roppant” kiadásokhoz képest, melyekért fött a pénzügyminiszter feje. — Közlésére és kölcsön-adásra is felhívta volt az ország tehetőseit, de a kölcsön- és ajándék-összeg sem ment 1848. július 7-éig többre, mint 537.522 forintra. Szerződést köt tehát a pesti kereskedelmi bankkal a bankjegyek kibocsátására, melylyel az ország szükségleteit fedezhesse.

Nem lesz érdektelen némi összehasonlításul az 1848-iki költségvetés adatait ideirnom s melléje csak egyetlenegy tételt állítanom, mely fogalmat ad akkori és mai viszonyainkról: Eötvös József 1847-iki költségvetéséről a költségvetése az említett fél-évre 825.414 frt volt, ebben benne van akkori egész tanügyünk s az ezzel kapcsolatos összes vallási ügyek.

A többi tárca kiadásai ez összegeket mutatták: Miniszterelnökség — 41.750 frt; külügyminiszter — 49.308 frt; belügyminiszter — 408.720 frt; pénzügyi — 1.449.010 frt; közmunka és közlekedési miniszterium — 4.412.475 frt; földmívelési és kereskedelmi — 318.813 frt; igazságügyi — 404.590 frt; hadügyi — 10.480.000 frt. E főbb tételekhez járult a királyi udvartartás 2;166.667 frtja, a nádori udvar 112.860 frtja s a nemzetörségre szánt 2.176.000 frt, melylyel az egész költségvetés 28.945.507 frtra emelkedett.

A bevételi rovatait ma a legkisebb tárca számtanácsosa is szánakozva nézi le: a posta jövedelme 35.000 frt, harminczad (azaz belföldi vám- és adóilletékek) jövedelme: 1.070.000, sójövödelme 2.975.000 frt., hadi adó 3.900.000 frt, selyemből 315 frt stb. stb.

A legmerészebb képzelet sem álmodozhatott arról, hogy félszázad múlva mekkora nagy urak leszünk s hogy még milliárdnyi külön államadóságra teszünk szert. Ennyit akkor egész Magyarország sem ért mindenestül együtt.

Áprilisi hír.

Járnám a határt; bolyongnék a mezőkön, a réteken . . . hisz április van. Április, második hava a tavasznak, a virágnitő, balzsamos levegőjü szép kikeletnek. Lesném, hogyan öltözik a tavasz zöld selyem ruhába s hogyan dob a fejére gyors felhőt, lengő fátyol gyanánt.

Várnám a bokrok zsendülését. Pattan egyik rügy a másik után; a rügyekből szép apró zöld levelek fejlődnek, a nap megérinti a csókjával azokat s azok gömbölyödnek, formásodnak s idővel alig látszik a töméntelen sok sok levéltől a faág. Ki is keresném, hogy melyik bokorba, milyen madár rak fészket; a nőiás szavukat szeretem, a szívemhez ezólnak vele.

Összeszedném a gyerekeket:

— Gyertek, gyerekek, gyertek! Télidőn át ugyanis eleget ültetek a szobában.

Igaz, meleg volt ott, — a kályhában égott a tűz s a kályha nyílásán át kipattant egy-egy szikra. Mint valami igen-igen apró hulló csillag. De a levegő nem férhetett hozzátok, hogy erősítse a kis tüdőket, napsugár se ért bennetek, hogy rózsákat csaljon a kis gömbölyü arczoskátokra. De mos titt a levegő, itt a napfény, — gyertek, gyertek!

Aztán futkoznánk együtt; peregne a csiga, csattogna az ostor. Hajrá, haj! de szép a világ!

Az ég tiszta, derült, mint a hajadon tekintete. Messze, merre csak elláthat a szem, csupa kékségben gyönyörködhetik. Kék ég fölött, — kék virágok lennt. S míg a kék eget csudálkozva nézzük, a kék virágokat szapora készséggel tépi a kezünk.

A szellő, valami csodás illatot hordva a szárnyain, megcsapná az arczunkat. Csak ugy dúslakodnánk ebben, a szárnyain csodás illatot hordó szellőben. S új erőre kapnánk, — meggyógyulnánk tőle.

Néznők a fecskéket, jönnek már, hiszen április vnn. Milyen régen megindulhattak, — onnét az óriás kiterjedésű kék vizek mellől. Pedig ott melegebb a napsugár, edesebb a fuvalom, vajon mi vonzza őket mégis ide? A mult évben kis fecskéfészkek volt a házunk eresze alatt. Sokáig üresen állott, de egyszer csak, — tavaszi szép reggel volt akkor, — csicsergésre ébredtünk. Egy fecske papa, meg egy fecske mama ült a fészekben, azok diskuráltak. De mennyit beszéltek. Nem tudtak betelni egymással. Később aztán megszapordott a család. Apró fecskefiókok, éhesek kapzsiak, tették ki tollatlan fejüket a fészkek szélére s tátott szájjal várták, hogy micsoda delikát eledellel traktálja őket a fecskepapa vagy a fecskemama. Aztán megtollasodtak, szárgyra is keltek. Ha most itt czikáznak felettünk a levegőben, ráismernék-e egyikre, vagy másikra?

Az ám, de hát mindezekről csak álmódni lehet most. Nincs kék ég, gyászfelhőkkel van az beszegve. Nincs kék virág, mind elsovadt, mind meghalt a hótakaró alatt. — A levegő éles, metsző, mint a borotva, — a napsugár didereg.

Hideg van, fázik szegény Tamás. Maradjunk csak a szobában, gyerekek.

N A P I H I R E K.

Debreczen, április 3

— Bóji istentisztelet. Az ágost. hitv. evang. templomban szordán d. u. 3 órakor bóji istentisztelet lesz.

— A jog-és pénzügyi bizottság ülése. Pénteken d. u. 1/4-kor fog gyűlést tartani ez a bizottság, a melyen rendkívül érdekes ügy fog tárgyalás alá kerülni. Mikor a városház újra építésére pályázatot hirdettek, Blau Gyula miskolczi építész nyerte el előnyös ajánlatával. Már a szerződést is aláírták s Blau Gyula már hordatta az anyagot és az állványfelszereléseket, mikor az egész terv megfordult s egyszerű megújítás lett belőle. Blau Gyula ennél fogva be is perelte a várost 138,850 korona erejéig. Ez lesz a legfontosabb tétele a gyűlésnek s ezen kívül apróbb ügyek jönnek elintézés alá.

— Sertéshizlító telep Debreczenben. A Gazdasági Egyesület nemrég történt közgyűlésén K i r á l y Ferencz dr. indítványára elhatározták, hogy sürgős átiratot intéznek a tanácshoz az iránt, hogy a kiviteli sertéshizlító telep mielőbbi létesítése végett a polgármester Debreczen város érdekelt köreit — a gazdasági egyesület bevonásával — egy nagy értekezletre hívja össze s ezen értekezleten a kiviteli sertéshizlító telep sürgős létesítése iránt a kellő intézkedések haladéék nélkül tétessenek meg.

— A kihágási bírságok. A rendőrkapitányság bünyügyi osztályának, a kihágásokat intéző szakán, márczius hó folyamán 584 koronát szedtek be bírságok gyanánt. Ebből 170 kor-t az országos alap részére, 414 kor-t a városi pénztárba szolgáltatnak be.

— Ha nincs stempli. Egyik hajdumegyey városkában, mint minden kisebb városkában, vasárnap délután a bélyegelárusító helyek be vannak zárva. S mivel ilyenkor a postán sincs szolgálat, egyáltalában nem lehet bélyeget vásárolni. A minap egy debreczeni uri ember járt ott s épen vasárnap délután sürgős levelet akart föladni. Járt-kelt összevissza, de bélyeget sehol sem tudott kapni. Végre is bement a vendéglőbe s holmi ázsiai állapotokról kezdett mesélni a vendéglősnek. A vendéglős méltatlankodva hallgatta haragos vendégét, azután karonfogta és elvezette a legközelebbi levélszekrényhez. Ott elkérte tőle a levelet s amugy bélyeg nélkül bedobta a szekrénybe. A haragos ur erre még nagyobb méregbe jött, hiszen épen bélyeg nélkül nem akarta a levelet föladni. A vendéglőst azonban az idegen mérgelődése nem hozta ki sodrából, hanem flegmatikusan szólt:

— Most tessék bedobni a szekrénybe egy tíz fillérest. A levélhordó majd kivieszi és fölteszi a levélre a szükséges bélyeget. . .

— Iparos, vagy művész? Ezt a kérdést intézte a kereskedelmi miniszter egy fölmerült eset alkalmából a hazai kamarákhoz, megtudakolva, hogy a fényképészet ipari vagy művészi foglalkozásnak tekintendő-e? A kereskedelmi és iparkamarán, azt a választ adták, hogy a fényképészet föltétlenül ipari foglalkozásnak tekintendő, mint a melyet minden művészi tehetség nélkül mindenki megtanulhat és az e célra szolgáló gépek és eszközök segélyével folytathat. Ezzel aztán megoldást nyert a függőben levő kérdés is, hogy a fényképészek iparkamarái illeték alá vonassanak.

— Luczenbacher Pál végrendelete. Luczenbacher Pál végrendeletét tegnap bontották fel Budapesten Rupp közjegyző irodájában, A végrendelet igen rövid és mind össze ennyi intézkedést tartalmaz:

„Vagyonomat öt egyenlő részben öt fiamnak hagyom.“

Az öreg urnak rendszerető takarékoságról tesz tanubizonyságot a végrendelet egyik passzusa, amely azt rendel, hogy minden ruháját Pali fia örökl. Ennek az a magyarázata, hogy ez a fia természet majdnem egyenlő a megboldogulttal.

— Akinek nem kell a házi kezelés. A közvilágítás ügye ismét új stádiumba jutott. A bizottsági tagok egyrésze ugyanis, — a trust hivei, — föllebezéssel éltek a multkori közgyűlés ama határozata ellen, hogy a közvilágítás házi kezelésben maradjon. A föllebezést a következők irták alá: Márton Imre, dr. Kenézy Gyula, Vecsey Zoltán, Györfly Aladár, Konecz Ákos, Zádor Lajos, dr. Nagy Lajos, Juhász Ignác, Hochfelder Jakab, Jóna Dániel, dr. Csikos Sándor, Mayer Emil, dr. Freund Jenő, Fürst Ödön, Kernhoffer József, ifj. Svartz Vilmos, Weichinger Károly, Hanke Lajos, Boeczó Sámuel, Hauer Bertalan, Rochlitz Artur, Csanak József, Horváth János, Áron Miksa, dr. Benedek János, Szentkirályi Tivadar, Tóth István, Harmath Gergely, Áron Jenő, Irinyi István, Nemes Kálmán, Szabó József főszámvevő, Aczél Géza főmérnök, Szilágyi Bálint, dr. Popper Alajos, Biedermann József, dr. Simonffy Béla, dr. Ujfalussy József, dr. Fejér Ferencz, Kovács Sándor, számvevő, Máté Miklós.

Megbízható forrásból értesülünk, hogy a miniszter csakis akkor utasítja vissza a föllebezést, ha a tanács biztosítja a fogyasztó közönséget, hogy azt az árt, mint azt *Ganzék megajánlották, vagyis 11 krt. számít köbméterenként, — továbbá, hogy a fogyasztás arányához képest, leviszi azt köbméterenként egész 7—8 krra.*

— Pénzhamisító nő. Az aradi rendőrség pénteken pénzcserinélő műhelyre tette a kezét. A titkos műhely csak egy napig működött és produktumait Aradon alig volt módjában forgalomba hozni, de Torontálban, a honnét a kis ördögös gépet idehozták és egyéb vidékeken valószínűleg hosszabb ideig működhettek és ott alighanem nagy számmal vannak forgalomban a hamis pénzek. — Letartóztatva eddig csak egy nő van, de körülbelül bizonyos, hogy bűntársai vannak, a kikre ő nem akar rájuk vallani. A pénzhamisító műhely az Aranykéz-utca 21. szám alatt volt, egy hónapos szobában, a melyet Muntján Akhimné bérelt ki Ó-Bébáról. A masina feltűnt a szomszédoknak feltűnt: azonnal rebesgetni kezdtek annak rendeltetéséről, s az ő révükön tudomására jutott a rendőrségnek s a rendőrbiztosoknak sikerült Muntján né lakásán a pénzhamisító gépet megtalálni. — Muntjáné egy koronásokat hamisított, még pedig czink- és ezüstkeverékből. A hamisításokat természetesen viaszlenyomat segítségével csinálta, és azok elég jól sikerültek. Kész példányt a rendőrség nem talált a lakásán, csupán egyet, a mely készülében volt. A rendőrség letartóztatta és átkísérte kir. törvényszékhez. Az esetről értesítették az ó-bébai községi előljáróságot, hogy esetleg a pénzhamisító nő bűntársait is megcsipjék.

— A magyar nembánomságról. Egy vidéki lapban olvassuk a következőket:

— *Pezsős ebéd a gazd. egylet tagjainak.* A vármegyei gazdasági egylet t. tagjainak figyelmébe ajánljuk azt a szomorú, de jellemző tény, hogy a t. tagok érthetetlen közönye miatt — amennyiben az egyesület mult keddre hirdettet tavaszi közgyűlésre csupán heten jöttek össze — a közgyűlést nem lehetett megtartani. Ennek folytán az elnökség úgy intézkedett, hogy a közgyűlés mához egy hétre, április 8-án vasárnap délelőtt tíz órára hivatott össze újból a megye-

háza nagytermébe. Vasárnap a gazdálkodó földbirtokos és bérlő urak nincsenek talán annyira elfoglalva, hogy egy kis idő, egy félórászkát, ne szakíthatnának a közgyűlésen való megjelenésre, amelynek tárgyai ez uttal különösen érdekesek és fontosak. Különben az a hír járja (de valóságáért nem kezeskedünk!), hogy a közgyűlésen megjelenő tagokat az elnökség pezsős ebédrel és fejéskint tíz korona napidíjj várja.

Baglyot vinne A-hónb, vizet az Adriába, sziklákat a Kársztra, a ki a magyar nembánomságról hosszabb czikkkel elmékedék. — Elég, ha az ilyen jellemző szimpotónákat egyszerűen regisztráljuk. Főlélegesen megírni azt is, hol történt a dolog, mert ilyesmi megcsik akármikor és akárhol ebben az országban, a hol magyar emberek toszalkodnak, marakodnak s lázas buzgalommal oldják a kévét. a melynek neve: magyar nemzet. Henry Sagnier, a nálénk is ismert kiváló francia író, a francia földmivelés mult évi állapotáról nemrég megjelent beszámolójában, azt a csodálatos fölleudulást, a mit a francia földmivelés a legutóbbi tíz év során elért, kizárólag a franciaországi gazdasági egyesületek serény tevékenységének javára írja. Nálunk viszont kiszámíthatná valaki, mennyi kárt okoz a magyar földmivelés érdekeinek a gazdasági egyesületek teljes pangása.

— Halálozás. Reményteljes fiatal élet ért véget hétfőn: Jeney Szabó Béla, a debreczeni első takarékpénztár ifju tisztviselője hunyt el 29 éves korában a megboldogult fia volt Jeney Szabó Istvánnak, Debreczen városa egykori rendőrkapitányának. Halála tudóbjai következtében következett be s városunk több előkelő családját borítottagyászba. A szomorú esetről kiadott családi jelentés így hangzik: A legmélyebb fájdalom igaz részvételével tudatjuk legjobb fiúnak v. unokaöcsémnek, illetőleg szerető rokonnak néhai J e n e y S z a b ó B é l á n a k a debreczeni első takarékpénztár tisztviselőjének reményteljes életének 29 ik évében, f. ápril. hava 2-án, d. u. 7 óraker hosszsz szenvedés után történt gyászos elhunytát. Mélyen megsiratott idvezült kedves halottunk földi hamvai f. ápril hava 4-én d. u. 3 óraker Batthyány-utca 17. sz. háztól az ev. ref egyház szertartása szerint tartandó imával a Kossuth-urca ref. temetőben helyeztetnek el, csöndes siri nyugalomra, Feledhetetlen drága kedvesünk végtisztességtételére rokonait, barátait, pályatársait, s a mély bánatonkban osztozó közönséget tisztelettel meghívjuk. Debreczen, 1900. Ápril 2. Kesergő nevelőanya: özv. Laky Lajosné Nánási Amália. Nagynénje: Sámly Béláné Moll Izabella. Az összes rokonság nevében.

— A szerencsétlen véget ért lovasuti kocsis... A helyi vasut 4. sz. kocsija tegnap délelőtt 11 óraker a Goldblatt Jakab gőzmalma előtt össze rogyott, a hátsó tengely össze tört. A kocsis telve volt utasokkal, akik jajveszékelve bujkáltak ki az össze tört kocsiból de akiknek az ijedségen kívül szerencsésükre semmi más bajok nem történt, amit az éber kalkuznak, Gróf Lajosnak köszönhetnek, mert ideje korán észre vette a bekövetkezendő katasztrófát, megfékezte, a kocsist s kifogta a lovakat. — Megemlítjük végül hogy ugyancsak Gróf Lajos volt az a kalauz, aki a napokban két mezőrendőrtől megszökött betörő ezigányokat kézrekerítette.

— Elfogott angol sereg. A burok hősiességéről kapunk újabb, meg újabb híreket. — Thabu-Nebu közelében 5--600 főből álló angol sereget támadtak meg, azt körülkerítették és elfogták. Hat ágyut foglaltak le. Mikor a főseereg értesült a kudarczról, az ágyukat visszavették, de az elfogottak közül kétszáz katonának nyoma veszett. Hír szerint a burok Robert

fővezért is körül akarják keríteni. Az angolok közül 70 katoná sebesült meg, köztük Nix hollandi attasé is, kinék állapota reménytelen. Az este Bloomfenteinből alig 20 angol mértföldnyire és a főseereg közelében történt, képzelté tehát, mennyire meglepte Roberts tábornokot.

— A romániai zsidók bevándorlása. Tekintettel a romániai zsidóknak a legutóbbi időben mind nagyobb mértékben öltő tömeges kivándorlására, Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter, szigorú rendletet küldött a határmenti hatóságoknak, a melyben kötelességüké teszi, hogy e vagyontalan, a nyomor és inség által sanyargatott olemeknek a határon való átkelést ne engedjék meg. A kormány ez intézkedéséről tudomást nyert a román főkonzul is, a ki értesítette saját kormányát a belügyminiszter intézkedéséről.

— „Az vagyok, a ki mindig voltam.“ A szabadelvű pártkör hétfőn este szép jelenetnek vált színhelyévé. A párt tagjai majdnem teljes számban megjelentek, hogy üdvözlőjk a miniszterelnököt a képviselőházban mondott beszédeért, melyben a pártnak liberális elveit annyira fényes, monumentális módon juttatta kifejezésre. Midőn a miniszterelnök este 8 óra felé a teremben megjelent, viharos, szünni nem akaró éljenzéssel fogadtak és mindenki feléje tódult, hogy ismételve gratuláljon neki a beszédhez. A miniszterelnök mosolyogva elhárította magáról az üdvözlést azzal, hogy: „az vagyok ma is, a ki mindig voltam.“ Boldog ember, a ki ezt magáról elmondhatja, még pedig oly jogosan és igazán, mint Széll Kálmán.

— Hirtelen halál. Említettü lapunkban Bezlánovits Nándor, posta hivatalnok halálának híré. A haláleset oly hirtelen, s oly különös körülmények közt következett be, hogy sokan öngyilkosságot gyanúsítottak. A mintelőttünk fekvő gyászjelentés tanúsítja Bezlánovits halálának oka szívzselhűdés. A gyászjelentés itt következik: A legmélyebb fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk szeretteit jó fiunk, unoka, vőlegény és rokon Bezlánovits Nándor m. kir. posta hivatalnoknak, folyó hó 1-én délután 4 óraker, életének 24-ik évében, szívzselhűdés következtében történt gyászos elhunytát. Kedves halottunk földi részei f. hó 3-án délután 2 óraker fognak a közkörháznál tartandó ima után, a Kossuth-utcai temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességtelét rokonainkat, ösmerőségeinket szomorodott szívvel meghívjuk. Kelt Debreczen, 1900, április 2. Bánatos szülei: Bezlánovits Nándor és neje Tatay Mária; Testvérei: Irén és Olga; Nagyanyja: Szántó Zsuzsanna özv. Tatay Ferenczné; Menyasszonya: Balogh Rózsika; és rokonok nevében is.

— Blaha Sárka Debreczenben. A Beck-Blaha Kertész dalestély nem — mint tegnapi számunkban tévesen jeleztük — pénteken hanem e hó 9 én hétfőn fog a zenede dísztermében megtartatni. Az eddigi érdeklődés után ítélve a dalestély zsufolt ház előtt fog lefolyni. A jegyek László Albert könyvkereskedésében már kiválthatók.

— Az árpatermelésnél követendő szabályok. Árpatermelésünk s ezzel egyidejűleg a nemesebb árpa előállítására való törekvés kétségtelenül a sörgyártás fejlődésével tart lépést. Mig évtizedekkel ezelőtt jórészt a buza és rozs volt azon két főnövény, mely a gabonaművek közül a termelés tárgyát képezte, addig ma már az árpa is nagyobb jelentőségre vergődik, bár termelése körül nélkülözök sokan azon ismereteket, melyek az elérendő sikernek feltételei. Epen ez okból nem tartjuk érdektelennek az árpatermelés szabályait a következőkben közölni: Nemesebb árpát csak a kétsoros tavaszi árpából nyerhetünk. Ez árpának oly nagy számú varietása van, hogy

azt mind felemlíteni már nem is lennének képesek, de másrésztől nem is tartjuk azt szükségesnek, amennyiben nem létezik oly árpavarietás, mely a nemesebb árpánál megkívánt tulajdonságok tekintetében feltétlenül legjobbnak volna mondható. Mint minden kulturnövény, úgy az árpa is a talaj és égáji viszonyok változatossága szerint, úgy mennyiségileg, mint minőségileg más és más termést ad, s ez okból árpatermelőinknek a varietas megválasztását illetőleg nem adhatunk jobb tanácsot, mint azt, hogy kisebb területen végrehajtott termelési kísérletek útján iparkodjanak a czéljuk leginkább megfelelő árpa beszerzéséről gondoskodni.

Annyit azonban mégis megjegyezzünk, hogy hűvösebb klíma alatt inkább a skót árpa lesz megfelelő, melegebb égáji alatt pedig a délvidéken termelt. Tisztában lévén a termelő variatással, földolog az, hogy jó talajt adjunk az árpának s ezt megfelelő előkészítésben részesítjük. Kérdés mikor lesz talajunk jó árpatalaj, akkor, ha az porhanyós, ha az agyag és homok fele részben van benne képviselve s ha amellet meszet is tartalmaz s nem nagyon nedves vagy nem nagyon száraz altalajjal bír. Hogy az ilyen talajt jól lehessen előkészíteni, ügyelni kell az árpának vetésforgóban elhelyezésére is. E tekintetben a trágyázott kapásnövénynek a burgonya, répa vagy tengerinek adunk elsősort. Akármelyiket is válasszuk, a trágyázást istállótrágyával el ne mulasszuk, mert az árpa jó erőben levő tápanyagdús talajt kíván ugyan, de az istállótrágya közvetlen alkalmazását megsínyli.

A kapásnövény trágyázásával eleget teszünk az árpa kívánalmának s ha e mellett foszforsav tartalmu műtrágyát pl. szuperfoszfátot adunk közvetlenül az árpának, úgy a tápanyag visszapótlás tekintetében semmi kívánni való sem marad hátra. A talaj előkészítésénél elvül szolgáljon továbbá az, hogy ősszel el ne mulasszuk a szántást és pedig hacsak lehetséges mélyen, tavasszal pedig a szántást boronálással, illetve grubberozással pótoljuk s földünket teljesen rögmentessé tegyük.

A vetés tavasszal, mindjárt a vegetáció megindultával történjék. Korai vetés mindig jobb eredményt ad, mint a kései, mert a rovarok általi kártételt jobban bírja. Vető magot nem kell sokat használni, jó csiraképeségű magból kat. holdanként 90—120 liter teljesen elegendő; ennél több mag a tulsűrű állás következtében megdülést idézhet elő. A vetés befejeztével tövis borona jó szolgálatot tesz.

Ápolásra — a gyomok irtásán s a különböző állati és növényi elegekkel szembeni védekezésén kívül — nem szorul.

Aratására legkedvezőbb időpont a szemek érésének bevétele; tehát nem a visszahagyott teljes érésben kell aratni.

— **Lyukas sárczipők javítása.** A természettudományi füzetekben olvassuk: Több tagból álló családnál az elhasznált sárczipők megjavítása által összegét lehet megtakarítani. Mivel a tavaszi esős időben sokan hasznát is vehetik. közlöm a dolgot. Wartha tanár a következőt ajánlja: Oldjunk fel gutta perchat (kereskedésben kapható) szén-dysfluidban s öntsük az oldatot a megrongált vagy lyukas helyre. Mikor a széndysfluid el párolog, a gutta percha finom rétegalakjában vonja ke az illető helyet. Állítólag az angol szuszterek még a cipőket is így foltozzák. Tapasztalatom szerint ezélszerűbb a doldt úgy csinálni, hogy mielőtt a fentemlített oldatot a sárczipőre öntönk, a lyukas helyre vékony kaucsuktevezet, vagy ha ez nincs, erős hólyagpapirt teszünk s erre öntjük az oldatot. ekkéut sokkal erősebben foltozzunk.

Színház.

*Kedd. (Április 3.) A Csokonai-kört honorálták ma a színházban pályakoszorúzott darabjának, a »Kis püspök«-nek h a r m a d i z b e n i előadásával. Kis közönség volt jelen, melynek intelligens része nem találta épületesnek a darab vaskosságát. (—)

Belügyminiszter és intendáns Közvetlenül azelőtt, hogy Széll Kálmán a múlt héten Bécsbe utazott, gróf Keglevich István intendánshoz Jakabffy Imre belügyminiszteri államtitkár aláírásával igen erélyes haugu felszólítás érkezett, hogy a Nemzeti Színházi ifjusági előadások beszüntetését czélzó rendelkezést vonja vissza és az előadások sorozatát továbbfolytassa. Az intendáns erre felírt a belügyminiszteriumhoz, hogy kétségkívül a belügyminiszter tudta nélkül intéztetett hozzá az a felhívást és nem érti, miért akarják tovább is erőszakolni az ifjusági előadásokat, melyeknél m e m o r a n d u m alakjában is kész bebizonyítani, hogy azok teljesen hibáztalan, czéltalan előadások. Erre magának Széll Kálmánnak aláírásával kapott az intendáns újabb p r o m e m o r i á t, hogy ezentul kellő tiszteltetben tartson minden, a belügyminiszteriumból hozzá érkező utasítást, akárkinek az a aláírásával van is az ellátva. Egyben újra felszólították, hogy említett rendelkezést haladéktalanul vonja vissza. Megjegyzésképp az is fűzetett az újabb üzenethez, hogy az intendáns memoránlumára s e n k i s e m k i v á n e s i.

Most már igazán kíváncsiak vagyunk mi, írja a M a g y a r o r s z á g, hogy az intendáns e „szives“ elismerés után is, a mikor különben már mindenkivel összeveszett, meddig hajlandó még ahhoz az állásához ragaszkodni, a melyre való természettségét mindenki egyformán kétségbe vonja.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

Budapest, ápr. 3. (Érk. este 7 ó.) A képviselőház mai ülésén Perczel Dezső elnök. Hozdus Sándor válaszolt három interpellációra.

Az első válasz Boda Vilmosnak szólt, a ki a szegszirdi gőzhajóállomá: megszüntetése tárgyában interpellált. Boda Vilmos válasza után a Ház a választ tudomásul vette.

A miniszter ezután Kubik Béla interpellációjára válaszolt a szeged-kaloccai vicinális ügyében. Válaszának érdeme az volt, hogy a vállalkozók egymással pörben vannak, neki tulajdonképpen semmi köze. Ő csak az érdeklő, hogy az államvasutak alkalmazottjait nem e terheli valami bűn vagy mulasztás. Szigoru vizsgálatot indított, amelynek folyamán kiderült, hogy az átvétel teljesen korrektül folyt le.

Kubik Béla tudomásul vette a választ, de kéri a minisztert, hogy a tisztességtelen vállalkozót zárja ki a versenyből.

Hegedűs miniszter felét azután Pichlernek a kassa-oderbergi vasut refakciós sikkasztásának ügyében. Kijelentette, hogy a sikkasztók már 1891. óta folytatják manipulációjukat és összesen 108 ezer frtot sikkasztottak. A miniszter utasítására a vezérigazgatóság nem ment bele az egyezkedési tárgyalásokba, hanem a bűnösöket törvény elé állította. A sikkasztók közül az egyik már vizsgálati fogságban van, a másik pedig megszökött. Utasította a miniszter a vezérigazgatóságot, hogy az ellenőrzést szigorítsa. Pichler viszonválasza után a Ház a miniszter feleletét tudomásul vette.

Széll Kálmán miniszterelnök azután előterjesztést tett a Ház munkarendjére vonatkozólag és javasolta, hogy április 24 ikéig ne tartson ülést. A miniszterelnök holnap Bécsbe utazik és éppen azért elállt attól, hogy még holnap a Ház ülést tartson.

A Ház a miniszterelnök előterjesztését elfogadta és így április 24 ikéig nem lesz ülés.

Bánffy báró leköszönése.

Budapest. ápr. 3. (Érk. d. u. 4 ó.) Annak idején a leghatározottabban hirtelték, hogy Bánffy Dezső báró volt miniszter elnök főudvarmesteri állomásáról leköszön. A Bánffyval közvetlen kapcsolatban álló M a g y a r S z ó c z, lap sem czáfolta a hirt, de még inkább formát keresett annak megerősítésére. B é c s b ő l

érkezett jelentés szerint Bánffy leköszönése már az illetékes helyen fekszik, elintézését azonban az Ugron-féle ösmertes támadások késleltették, Bánffy leköszönésének elfogadás nehány hét alatt kerül nyilvánosságra.

A délafrikai háború.

Londonból jelentik: Roberts lord jelenté Bloemfonteinből e hó 1-éről: Megnéztem a Spruit folyónál azt a helyet, a hol a búrok lesben állottak. A színhely borzalmas látványt nyujt. Döglött lovak, élelmiszerek és szekérroncsok hevernek szanaszét. Itt-ott emberi holttestek hevernek. Hogy nem semmisült meg az egész angol sereg, az csakis az uton maradt katonák lélekjelenetének köszönhető. Egy útegnek sikerült a búrok erős tüzelése ellenére megmenekülnie. Ez az úteg azután maga kezdte ágyuzni az ellenséget. Az ellenségnek öt halottja és kilencz sebesültje maradt a csatatéren.

A Királyi-Gajári párbaj.

Budapest, á. r. 3. (Érk. este 7. ó.) A nagy obstrukció idején történt az a párbaj is, melyben gróf Károlyi Sándor és Gajári Ötön országgyűlési képviselők álltak egymással szemben. Az utóbbinak egyik felszólítását sértőnek találta magára a gróf és provokálta Gajárit. A segédek pisztolypárbajban állapoltak meg, a mely azonban sebesülés nélkül folyt le. Természetes, hogy a párbajozó képviselők mégis a törvény elé kerültek. A büntető járásbíró gróf Károlyi Sándort h é t n a p i, Gajárit t i z n a p i államfogházra ítélte, de mind a ketten felebbezték. Wiener királyi albiró mára tüzte ki a törvényszék ítélőének kihirdetését, a melyen csupán gróf Károlyi jelent meg a védőjével, dr. Gántner Antal ügyvéddel. Gajári részére új határnapot fogaak kitűzni. A másodbíró meg erősítette az első alkalommal hozott ítéletet s így az most már jogerős.

Nagy tűz a fővárosban.

Budapest, ápr. 3. (Érk. este 7 ó.) Mára viradóra éjjel egy kisebb szabású fővárosi gépgyár, mely néhány év előtt létesült, kigyuladt és daczára a tűzoltóság nagy fáradozásának, csaknem teljesen le is égett, úgy, hogy a kár igen tetemes.

Az elmúlt éjjel 2 óra után a VI. ker. Botond-utca 7. sz. alatt levő P o d v i n e z és H e i s l e r-téle malomépítési és gépgyárban tűz támadt.

Hancsovsky András éjjeli őr, a ki már évek óta van alkalmazva a czégnél, épen rendes éjjeli körutját tette meg, mikor észrevette, hogy a gyár asztalosműhelyéből sűrű füst tödul ki.

Hancsovsky habozás nélkül a tűzjelző készülékhez sietett. Legjobb ideje is volt már, mert a következő perczben az asztalos-műhelyből hatalmas lángok törtek ki, melyek csakhamar elborították az egész műhely-épületet.

Hancsovsky egészen egyedül volt a gyárban és még csak kísérletet se tehetet arra, hogy utját vágja a nagyveszedelemnek. Az éjszakai szél erősen élesztette a tüzet. mely szédületes gyorsasággal terjedt és egyik épületről átcapott a másikra, úgy, hogy mire a tűzoltók megérkeztek a helyszínére már csaknem az egész gyár égett.

A tűzörök igen nagy számmal vonultak ki és a legerélyesebb módon fogtak hozzá a tűz eloltásához, ámde fáradozásuknak nem volt nagy eredménye, a lángok egyre jobban terjedtek, s a tüzet csak reggel felé tudták eloltani.

Akkorra már csaknem az egész gyári épület elpusztult s a kár hozzávetőleg legalább is 200.000 koronára rug.

Hogy a tüzet mi okozta, azt eddigelé nem lehetett megállapítani. Valószínű azonban, hogy az asztalos-műhely valamelyik munkása künyelműen bánt a tüzzel, úgy, hogy aztán az ott felhalmozott fa-hulladékok kigyuladtak és lassan égtek, míg éjjeli 5 óra tájban aztán egyszerre csak felcsaptak a lángok,

Különfelek.

+ **Gyanus gazdagság.** Kétszidó koldus párbeszéde:

— Te, voltál a gozdog Galitzensteinnál?
— Voltam, de olyan nad gozdoságru szó se lehet nála.

— Miért?
— Mikor begyüttem a szobábo, ketten gyátszottak ed zongorán.

+ **A háboruban.** A búr harcos jelentkezik az ezredesnél:

— Ezredes ur, már elfogyott a töltesünk.

— Mind elfogyott?

— Nincs már egy se.

— Nos, akkor be lehetne már szüntetni a tüzelést... Mit szól hozzá őrnagy ur?

Balla Maris.

Utcán, téren, virágot árult,
Illet rá karten, kék ruhája,
„Be szép leány lesz — mondták — belőle,
Tizenhét esztendő korába!”

— Lett is belőle szép, sugar lány,
Kis városunk legszebb virága;
S a merre járt, virágot árult,
Divatos, szép, selyem ruhába,

Az anyjának más vett koporsót,
S ő egyre úgy járt, mint a páva...
Ugy is fogták ki a Tiszából:
Divatos, szép selyem ruhába!

Szabolcska Mihály.

* **Asszonyokról szóló közmondások.** „Utra mégy? Imádkozzál egyszer. Tengerre indulsz? Imádkozzál kétszer. Megházasodol? Imádkozzál — százszor.” (C l a s z) Megtoldjuk még néhány magyar közmondással is:
Békesség és feleség, istennek áldása.
Első feleség istentől, második embertől, harmadik ördögtől vagyon.

* **+ Mestorséges jégeső.** Krenscher darmstadti fizikai tanár rendkívüli érdekes kísérletet végzett, melylyel bebizonyította, hogy a mesterségesen is lehet jégesőt előidézni, persze kis kiadásban, hogy a jégeső keletkezéséhez a légkör a b s z o l u t n y u g a l m a szükséges. A kísérlet a következő: a vízbe egy izolált villamos sodronyt vezetnek, melynek vége azonban közvetlenül a víz felülete alatt van. Egy másik villamos sodronyt pedig akként vezetnek az edénybe, hogy a vége közvetlenül a víz felületénél legyen, de azért ne érintse a vizet. Ha most a sodronyokon magas feszültségű villamos áramot vezetnek keresztül, akkor a vízben tölcser keletkezik, melyből jégesőpek válnak ki. A kísérlet azonban csak akkor sikerül, ha abszolút nyugalom honol. Elég a kéz reszketése vagy egy erősebb lehelet, hogy az egész kísérlet dugába dőljön. Ez azt bizonyítja, hogy a jégeső keletkezésének a természetben is a b s z o l u t l é g c s ö n d az előfeltétele. Így tehát nagyon is életrevaló az az eszme, hogy a g y u z á s s a l akadályozzák meg a jégesőt.

Ház körül valók.

* **A kuglófnak mázzal való behuzása.** Midőn a kuglóf megsült, félig ki hagyjuk hűlni. Ekkorra igen finomra tört cukrot tojásfehérével habbá verünk, a félig hült tésztát toll kenővel bekenjük és visszatesszük száradni a sütőbe. Igen szép, természetes lesz, ha a formából kiborítjuk s úgy vonjuk be mázzal.

* **Szögek beverése.** Gyakran megessik, hogy csak nagy bajlódással lehet egy szöveget beverni, az új házaknál pedig, hol az építkezés gyorsan folyik, olyan rossz anyagot vesznek, hogy a szögbeverés alkalmával egész darab malterek potyognak ki a falból, nagy lyukakat hagyva, hol a szöveget nem lehet megerősíteni, a fal pedig elromlik és a szobát elcsufítja. Ilyen esetben legcélszerűbb egy kis lyukat és azt vízzel befeccskendezve, gipszből és vízből készült péppel megtöltjük és

rögtön belenyomjuk a szöveget. Mivel a gipsz igen gyorsan kőkeményre szárad, a szög oly szilárdan áll benne, hogy akármilyen nehéz tárgyat rá lehet akasztani.

Irodalom és művészet.

Az 1848—49-iki évi Kossuth-muzeumról.

Az 1848—49-iki hősi honvédek, vértanúk és Kossuth Atyánk emléktárgyainak muzeuma, a nemzeti kegyeletnek legszebb temploma és legjobb iskolája a szent hazaszeretnek. Háromezernél több emléktárgy: sok száz olajfestésű csatakép és arckép, több ezerre menő nyomtatott képek és proklamációk, az ellenségtől elvett zászlók, honvédruhák, Kossuth csaknem összes torinói butorai, a világ minden részéből összegyűjtött ezernél többféle Kossuth képek, kéziratok stb. képezik a budapesti 1848—49-évi emlékek gazdag muzeumát. Ennek a hazafias intézménynek a pénzügyminisztérium okmánybélyeg mentességet adott és a kereskedelmi minisztérium megengedte a muzeum kiadványainak szétküldéséhez a hirdetőbélyegek használatát. A magyar hazafiság, vitézség és vértanúság valódi templomának, a fővárosi 1848—49-évi muzeumoknak főntartói a muzeum könyv-, hangjegy- és képiadványainak állandó vevői. A fővárosi 1848—49-évi muzeumunk megalapítása óta a legbecesebb és legérdekesebb kiadványa e muzeumnak most jelenik meg. Az emberiség díszének, a magyar nemzet megváltójának, ami dicső Kossuth Atyánknak 1848—49-évi arcképét adja ki a fővárosi 1848—49-évi muzeum, hazánk jobbainak ajánlván ezt a remek fénykép ut leghibeibb életnagy arcképét. Barabás, Marasztóni és több jeles művészrajzoló litografálták 1849-ben Kossuthnak életnagy képét, azonban ezek, a ma már csak ritkán látható képek nem élthűek. E képekből még halvány fogalmat sem nyerhetünk arról, hogy minő nagyszerű, felséges és rokonszenves arca volt Kossuthnak. A mi most kiadott képünk Kossuthnak számos egykorú Daguerrotypjei és fényképei nyomán készült, nagy asszonyunk Kossuth nővéreinek utmutatása és Kossuth Ferencnek, valamint több jeles festőművészeinknek közreműködése mellett. Több évi utánjárás és sok áldozatok árán most kiadott képünk Kossuthnak egyetlen legfőbb életnagy képe. E remek és nagybecsű képnek muzeumunk érdekében való megvételét melegen ajánljuk hazafiság tekintetében legjobb községeknek, kaszinóknak, olvasóköröknek, egyleteinek és minden jó magyarnak pártfogásába, 3 fnt 40 kr. csekély árért. E képnek bolti ára 5 fnt és 50 kr. vagyis 11 korona lesz. Minden igazi jó magyarnak, — ha módjában áll szent kötelessége támogatni a fővárosi legnagyobb 1848—49-évi muzeumot, midőn a jeles főváros tanácsa muzeumunknak eddig birt helyiségét elvette, míg a német Góthe muzeumnak ingyenes dísz helyiséget adtak a derék fővárosban. — Az 1848—49-évi dicső napoknak a most mult ötvenéves jubileum alkalmából ma nincsen nagyobb szerű emléke, mint az 1848—49-évi Kossuth muzeum, amelynek hazafias főntartóihoz, kiadványaink vevőikhez fordulunk, tudatván, hogy a hősek és vértanúk e Pantheonjának létezése megszűnnék, ha országunk jobbjai nem támogatják azt. Budapest, 1900. márczius; hazafias tisztelettel gróf Kreith Béla, az 1848—49-évi Kossuth muzeum alapítója.

CSARNOK.

Romba dőlt lelkek.

— Amerikai regény. —
Fordította: G—d J—f.

Folytatás. 28.

IX.

M e g s z ö k ö t t .

Mr. Gilbert szobájába ment, lefeküdt de nem tudott aludni. Sokáig feküdt ott, míg

végre bosszankodva kelt fel, s kissé felöltözve az ablakhoz állt.

Mi baja volt tulajdonképen Norinának? Azt mondá, hogy főfájása van, de az éles szem azonnal észrevév, hogy az sokkal több volt, mint csupán főfájás. Az elfordított tekintet, ama bizonytalan hang, a halvány arc, egész mást árultak el. Avagy az utolsó pillanatban megbánta férjhezmenetelét? Szerette még Thorndyke Lőrinczet? Vagy sajnálta a szabadságot, melyet fel kell adnia? Es mindezek után a leány kebelében egy szikra hajlam sem volt Gilbert iránt?

— Balga esztelenség volt, afelől ábrándozni, gondolá, — én harminczöt éves vagyok, ő tizenhét éves — én sem szép, sem vonzó nem vagyok, ő fiatal gyönyörű leány. Igen, ő Lőrincz után vágyódik és megbánta hirtelen adott szavát; Lsgyen, visszaengedem szavát, Még ha tisztesen jobban szeretném is, mint a hogy szeretem, — és az ég tudja hogy halandó még ugy nem szeretett. — mindazáltal kész vagyok róla lemondani. Nem akarok oly nőt, ki szívét másnak adta el. Ezerszer jobb most megválni, mint menyegző után. Hosszu tapasztalataim folytán sokkal több elhírtelenkedett házasságot és későbbi megbánást láttam, somhogy most magam kövessék el e hibát. Holnap beszélni fogok vele. Osmerje be előltem nyíltan az igazságot, míg még nem késő, és ha úgy van mitől tartok, akkor ugyanazt fogom tenni, a mit előltem más férfiak is tettek, — elviselem bánatomat és megyek a magam után. Szegény, kedves kis Norry, levert kinézéssel bánatteljes szemével, — tudom hogy szeretné azt nekem megmondani, csakhogy fél tőle. Nagyon gyöngéd szívvel bír, ábrándos kis szivecskével, és ki veheti tőle rossz néven azt, ha inkább ahoz fordul, ki ő hozzá hasonlóan oly fiatal és szép, mint a komoly gondolatteljes, idős jogúgyészhez? Mindazonáltal nagyon fájni fog szívemnek, ha tőle örök búcsút kell vennem.

A visszaemlékezések rohomosan keletkeztek lelkében: a megválásra való gondolat most igen keserűnek tűnt fel előtte. Lelki szemével vízióként látta Norinát, a mint először vele találkozott — félnék, lesütött szemekkel állva, sötét, gyermekies nézéssel maga körül tekintve, — s e közben az ártatlan arczoska mint változtatá színét. Most ismét látta képét, a mint Thorndyke Lőrincz felé hajolva édesen mosolygott, arczának minden vonásában a boldog ifjú álom volt beírva. És ismét látta, a mint másnap megjelent, vele beszélt, — arca halvány, zavart és izgatott, telve félelemmel és akadozott beszéde őt mégis oly kimondhatatlan boldoggá tevék.

— Igen, monda Gilbert Igen, igen, én látom mindezt. Ő igént mondott. Mert szelid gyermekies természete nem engedi kimondani a nem szót, és ime megbánta, miután látta, hogy már minden késő. Holnap beszélni fogok vele, és ő felelni fog nekem, s ha lelkében van még némi kétely, akkor kezdet nyújtunk egymásnak és megválunk. Ohajtánám, csupán ő érette, hogy Thorndyke Lőrincz méltó volna hozzá s visszajönne; de hogy találkozzék így vele újra, ez volna a legrosszabb a mi őt érhetné, mert három hó mulva Holmes Helén már menyasszonya lesz.

De csend! minő zaj ez? Megszakítá ábrándozásait, hogy figyelhessen. Nem — mindenütt csend uralkodik ismét — csak a szél zúgott a fák között.

— Mégis úgy hangzék valami, mintha ajtót nyitottak volna itt alatt, gondolá. Talán egér volt — hisz mindenki lefeküdt már.

Kitekintett a viharba és sötétségbe. Hissen ma és holnap közt el kell sorsának dőlni — hirtelen ismét megállapodott. Nem egy állat volt-e az, mely most a homályban a kapu felé tartott? Bizonyára nem, mégis mintha mozgott volna valami. Még egy pillanat, és eltűnt. Képzeltés volt-e ez is? Várt és figyelt. A sötétségen keresztül, a távolból, a szél rohama egy gyöngö mindazáltal elég kivehető kacaját hozott füleihez.

— Ki lehet az? kérdé magában. Ezáltal nem csalódhatom. Egész biztosan hallám a kacagást. Meg kell vallani, hogy ez különös órája és helye a kedély kitörésének.

Ismét hallgatózott, és a szél a kacaj hangját gyöngébben és nagyobb távoból újból visszahozta. Képzelt volt-e, vagy csakugyan kiáltás? A közelebbi pillanatban fölugrott, midőn a kocsik kerekének hangos robogása a sötét éjjel csendben felhangzott. Mit jelentsen ez? A házat hagyta-e el valaki titokban, és elutazott? Gilbert fölkel, magára veté felöltőjét s lement a lépcsőközön.

A kapuzéltében nyitva volt. Valaki el- távozt azon.

A kertajtóhoz közeledett. Itt azonban nem látott, nem hallott semmit, csak a komor felhőtakaró égboltot, a fák és a vihar zugását.

— Alkalmast Kent-Reuben vagy József volt, gondolá, de mégis ily késő éjjeli időben és titokban? És ehez járul a segélykiáltás vagy ilyes valami. Külömben a reggel majd megfajti a dolgot.

Folyt. köv.

Szerkesztői posta.

P. K. (Helyben.) Nevetséges fölfogás az, hogy akinek levelet írunk, az köteles levelünkre válaszolni. Ebben az esetben a válasz tisztán csak szivesség lett volna, s így a válasza elmaradásaért nem szabad bosszankodni.

T. B. Kt (H.-Hadhöz.) Ösmeretlen nőnek képesle velezőlapot semmiesetre se küldjön. Elég szabadosság már az is, hogy fiatal emberek feljogosítva érzik magukat jó családból való leányösmérséiknek efféle küldözgetni, — és hogy azok a jó családból való leányok a levelezésnek ez a nemét (mert mégis csak levelezés az, akár mint szépítsük) megengedhetőknek tartják. Azelől igen nagy kegy volt, s már sokat jelentett, ha a leány az udvarlójának megengedte, hogy levelet írjon: a képes-levelezőlap megkerülte azt a tilalmat, mely férfi és nő közt az írásos érintkezést kizárta, s ma már a fiatalok szabadon használhatják a postát és a szerelmeseknek leleményességére van bízva, hogy mily mértékben akarnak vele visszaélni. Ezért mondjuk hogy elég szabadosság már ez is, de, hogy még egy lépéssel tovább menjünk, és most már ösmere tlen nőkdek is küldhessen bárki levelezőlapokat. — ez igen sok lenne a jóból. Komoly gondolkodásu szülők az efféle játékokat sohasem fogják megengedni leányuknak

Bé-kocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lova
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	8
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	8	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
1/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Ha utolsó órára túl félórát v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
egállapodás és visszamenet nélkül a város körömpőin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, a temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól s onnan a temetőbe ki és vissza	1	20
A színházhoz menet	80	40
A színházról jövet	30	30
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz napal menet vagy jövet kezi táskával	50	30
Éjjel	80	40
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszuszogó, kortésszeti egylet és gézmalomhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fűrdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	70
Külös barom- és lovasártásra oda és vissza egy órai várakozással	60	40
minden következő órára	1 20	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	40	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára	50	30
	80	30
	40	

Zene-estélyek.

A Bika kávéházban szerda: Rác Károly szombat: Magyar Testvérek vasárnap: Veres Tóni.

A „Központi kávéházban“ naponta felváltva Rác Károly és Magyar Testvérek zenekara játszanak.

A „Magyar- király“ kávéházban Kedden és Csütörtökön felváltva Rác Károly és Kiss

Béla zenekara tart zene-estélyt. Szombaton este a helybeli 39-ik gyalogezred zenekara atszik

Corsó kávéházban zeneeste hetenként 3 szor. Hétfőn Magyar Testvérek, Szerdán Kiss Béla csütörtökön Rác Károly zenekara atszik.

TARTOS SZAGTALAN **AZONNAL SZARAD**

Valódi csak **Christoph-Lack** üvegekben **AVALÓDI** eredeti üvegben **80 kr. és 120 kr.**

Christoph-Lack

A LEGJOBB MAZALÓ ANYAG A PADLÓKRA

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt használtassanak, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajtakknak sajátja, elkerültetik. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A padló nedves tárggyal feltörölhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni;

színezett szobapalló fénymáz,

sárgásbarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olajfesték fűdi be a pallót s egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Telje en befűd minden foltot korábbi mázolást stb: van azután

tiszta fénymás (színezetlen)

uj pallókra és parketre, mely csupán fényt ad. Külö- nösen parketre s olajfestékekkel már bemázolt egészen új pallókra való.

Csak fényt ad, ennél fogva nem fűdi el a famustrát. Postacsomag, körülbelül 35 négszög mtr. (két közepnagyaságu szobára való) 5 frt, 90. kr. vagy 9 fél márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospek- tusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a cégre s a gyári jegyre, mivel ezt c több mint 1850 éve létező gyártmányt sokfelé utánazzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran e célnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.

Christoph Ferencz,

A valódi szobapalló-fénymáz feltatatója és egyedüli gyártója,

Dabreczenben; Főlegyházi János és Ganovsky Lajos. Nagyváradon; Welsz Bernit.

Meglepő !

Meglepő !

Tavaszi ujdonságok

**Kabátok,
Gallérok,
Esőköpenyek,**

**Gyermekruhák,
Blouzok és,
Női kalapok**

óriási választékban megérkeztek.

RÓZSA LAJOS

női divatterme
DEBRECZEN, Kistemplom bazár.

Előfizetési felhívás!

A midőn a „DEBRECZENI HIRLAP“ április—juniusi új évfolyamának alkalmából ismételten felhívjuk a nagyérdemű közönség pártfogását, először is a lapunk keretében beállott nevezetes változást jelentjük be.

A „DEBRECZENI HIRLAP“ már e hó 27-től kezdve korán reggel jelenik meg s eddigi terjedelmének megtartása mellett, **legnagyobb és egyuttal legolcsóbb lapja lesz Debreczennek.**

Táviratokkal sürgöny-levelekkel bőven el leszünk látva.

Most folyó regényünk mellett még egy érdekesítő regényt közlünk. Azon leszünk, hogy a

„**DEBRECZENI HIRLAP**“ legyen, a mint eddig is volt:

A jog, törvény és igazságot képviselő, pártoktól és kormánytól egyaránt **független** közlöny a politikában, a város és közönségének érdekeit hiven őrző helyi lap, családi olvasmányok tekintetében kifogástalan irodalmi közlöny és e mellett gyors értesítésekkel rendelkező hirlap.

Csak is nagymérvű pártfogás mellett lehetséges célunk elérése, mely abban áll, hogy olcsósága mellett is magas színvonalon álló lappal szolgáljuk a nemes város közvéleményét.

„DEBRECZENI HIRLAP“

ára számonként **2 kr.** (4 fillér)

— **Előfizetési ára:** —

Helyben :		Vidékre :	
Egész évre	6 frt.	Egész évre	10 frt.
Fél évre	3 frt.	Fél évre	5 frt.
Negyed évre	1 frt. 50. kr.	Negyed évre	2 frt. 50. kr.
Egy óra	50. kr.	Egy óra	1 frt.

Előfizetők a lapot ápril. 1-ig ingyen kapják.

Előfizetések elfogadtatnak a kiadóhivatalban (Piacz-utcza 79. szám.) valamint Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében. Előfizetést gyűjtőknek 10 előfizető után egy érdekesítő regénnyel szolgálunk.

Ajánljuk a X. évfolyamát élő lapunkat a nagyérdemű közönség pártfogásába. Debreczen 1900. márczius hó.

A „**DEBRECZENI HIRLAP**“

szerkesztősége és kiadó-hivatala.